

ønsker sig en Livrente, siger ved Indtegningen: Saa stor en Livrente ønsker jeg om saa og saamange Aar, imod Aar for Aar at betale en bestemt Præmie. Her siger man nu: Om saa og saamange Aar ønsker jeg en Livrente, men for Diebliffet er jeg ikke istand til at sige, hvor stor den vil blive; det vil komme an paa, hvor stor en Sum jeg kan faae opsamlet til den Tid, jeg ønsker at faae Livrenten udbetalt. Det forekommer mig derfor, at Navnet er betegnende nok for Hensigten. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Livrenten skal erhverves, da ligger det jo i Sagens Natur, at det maa stee ved Opsparingen af en Capital; men der behøves intet Forbud mod at faae denne tilbagebetalt; thi den betragtes heelt igjennem som Præmie, og er altsaa de samme Billaar undergivne som enhver anden Præmie, der ikke kan tilbagebetales. Som sagt, jeg vilde ønske, at den høitærede Minister kunde lade sig bevæge til at modtage dette Forslag. Jeg er vis paa, at det vilde glæde mange Arbeidere og mindre heldigt Stillede omkring i Landet, naar det viste sig, at der dog blev gjort Noget for de Ubemidlede; thi den Maade, hvorpaa Anstalten ellers er foreslaaet indrettet, er en saadan, at det dog kun er de Bemidlede, der kunne benytte den. Ja, jeg er maastee ikke saa heldig at udtrykke mig saaledes, som jeg vilde, men jeg vilde dog nødig misforstaaes, og jeg skal derfor sige til, at jeg mener, at, miedens Arbeideren ikke godt kan forpligte sig til at gaae ind paa at betale regelmæssige Bidrag, og saaledes for Storstedelen vil være udelukket fra at benytte Anstalten, saaledes som den efter Lovforslaget skal være indrettet, saa vil den jo derimod kunne benyttes af Enhver, som er vis paa, at han indtil den og den Tid, i saa og saamange Aar vil være istand til at indbetale sine Præmier. Dette forekommer mig at være klart, men jeg vilde nødig have det optaget som Noget, der kunde være stødende enten paa den ene eller paa den anden Maade; thi det er ikke Hensigten dermed. Min Hensigt er kun at fremstille Forholdene som de virkelig ere.

Finantsministeren: Det ærede Medlem har ikke nødig at anbefale dette Forslag

til mig, thi det har min fuldstændigste Belvillie. Kun maa jeg i formel Henseende gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være overflødig, thi det, som det ærede Medlem ønsker, er allerede optaget i den Plan, som foreligger i selve Lovforslaget, og skulde han være nogen Tvivl derom, vil jeg henvide ham til Motiverne til § 2, hvor han vil see, at Livrenter kunne tegnes opafte paa bestemt og ubestemt Tid, saa at altsaa Anstalten ifølge den Plan, der foreligger fra Regjeringens Side, staaer fuldkommen aaben for det Formaal, han ønsker fyldestgjort. Naar jeg i formel Henseende finder det ærede Medlems Forslag uheldigt, saa er det, fordi jeg ikke finder tilstrækkelig Grund til, at Forslaget fremhæver netop denne bestemte Art af Livrenter og derimod lader alle de andre Arter blive liggende i Motiverne, hvor de af Regjeringen ere satte; men, som sagt, selv om det ærede Medlem ikke faaer det vedtaget, vil han see sin Hensigt fuldstændig opnaaet efter den Tanke, som ligger i selve Lovforslaget. — Hvad Forslagene under Nr. 2 og 3 angaaer, da finder jeg ingen Opfordring til at anbefale det første af disse. Som jeg udtalte ved 2den Behandling, vil det være mig det Kjøreste, om man lod Forholdene og Omstændighederne selv begrænse Anstaltens Virksomhed. Det forekommer mig at ville være det Naturligste, og navnlig synes jeg ikke om, at man vil bryde de Forbindelser, der nu ere bragte tilstede mellem de sydlige Dele af Naborigerne og Anstalten her. Jeg troer ikke, at der er den fjerneste Fare ved ikke at vedtage dette Forslag; jeg seer ikke, hvorfor man skulde forandre Forhold, der uden Skade have bestaaet og udvillet sig paa en ganske naturlig Maade mellem det sydlige Sverrig og navnlig Kjøbenhavn. Hvad Endringsforslaget under Nr. 3 angaaer, som er stillet af mig, da forekommer det mig at være naturligt, at man ikke affærrer danske Undersaatter fra at kunne have tegnet Forsikringer her i Landet; der kan jo naturligvis være mange Grunde, hvorfor en dansk Undersaat opholder sig i Udlandet, og der er særlig Enkelte, navnlig f. Ex. Gesandter, som ikke bør være udelukkede fra at kunne tegne eller beholde Forsikringer, men som ville være affaarne derfra,